ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

V PODZIMKU.

J. S. Machar:

V té chvíli, kdy se slunce sklání
a v červánky ulehá spát,
v čas růží, písní, horování
my začali se milovat.

Teď větry letí s ostrým hvizdem,
zpěv dozněl, růže dokvete —
mé srdce v létě bylo hnízdem
stěhovavého ptáčete! . . . .

LÁSKA.

Adolf Heiduk:

Ach ta láska, ba ta láska,
to je strůmek divoký,
někdy malý jako kvítko,
někdy velký, vysoký —

Když je tichá jako kvítko,
nejspíš nese ovoce,
a když kvete v mocné výšce,
nejspíš kvete divoce.

TUHÝ BOJ SE JEVÍ VŠUDE.

Všude na všech stranách se bojuje, stále jen bojuje a věru že celý náš život není ničím jiným nežli samý boj! Člověk bojuje o svoji existenci, bojuje často se svými sourozenci o nadvládu, neboť i v rodině snaží se každé dítko dosažení přednosti. Ve školách se bojuje, seč síly stačí o prvenství. Mezi přáteli o uznání, aneb alespoň o chválu. "Nebaž i ta lahodí"? V závodech, v práci dělník o zvýšení, o kus chleba.

Obchodníci mezi sebou i zeje, a často hodně okázale, používajíce i nesličných zbraní vůči svým soupeřům, aby docílili více zákazníků, třeba to bylo nepravým způsobem.

Ženy pracují a místy i zuřivě bojují o docílení ženského hlasovacího práva, jak ze zpráv z New Yorku, Massachusetts a Pennsylvanie vysvítá, kde právě byly poraženy.

V Mexiku se bojuje mezi domorodci, v Evropě se bojuje mezi tamnějšími národy o nadvládu a o bytí či nebytí. . .

A konečně každý z nás na konec bojuje i se smrtí. Tu tedy jest zřejmo, že každý okamžik našeho života na této zemi jest jen stálý, často až k nevydržení tuhý boj.

Nezáviďme bohači jeho poklady, neboť nevíme, zdali jeho svědomí v mnohých případech nepřeváží tíhu mnoho zlata.

Nezáviďme sousedu má-li nový kabát, neboť nejsme si vědomi toho, jak velká tíže pod kabátem tím se nalézá.

Nezáviďme bližnímu svému, má-li o jeden krajíc chleba více nežli my, neboť nevíme, zdali jej skutečně nepotřebuje více nežli my sami. Zkrátka, buďme každý spokojen se svým a budeme vesměs veseleji a šťastněji žíti.

Františka Svobodová, Missoula, Mont., 1. listopadu 1915. — Čtěná redakce a paní pořadatelko! Nejprve přijměte srdečný můj pozdrav a zároveň dovoluji si Vám sděliti, že jsem nedostala 14. číslo milého nám časopisu "Pokroku". V týdnu tom měli jsme zde nového poslíčka a tu nejspíše jeho vinou se tak stalo. Ach, to jsem měla dlouhou chvíli, ježto nenašla jsem toho dobrého společníka, časopis, který se mně nejlépe ze všech zamlouvá. Nemohu se téměř ani dočkati, abych si mohla přečísti ty válečné zprávy, aniž milou naši "Ženskou Hlídku". Však i román "Potopa" velmi mne zajímá, neboť i nyní v místech těch řádí ta hrozná válka. Jsem tolik žádostiva věděti, jak to asi s tím Kmicicem dopadne. Proto laskavě onu číslo mně zašlete. — Pořád máme zde přítomně překrásné. Jak jsem pozorně četla stran mužů, by se stali amerikány občany, totiž aby sobě opatřili druhé listy, kteří je posud nemají. Však i můj manžel měl nejvyšší čas, neb první list vyzvedl si před mnoha již roky, kdežto ten druhý si vzal teprve na podzim, tak že jsem mohla též volit a to již dvakrát. Však i jinak myslím, že jest to velká výhoda, ježto kdyby mně se přihodil a neměli vlastnice občanství Spoj. Států, nemá také nikde zastání. — Milé družky, co navidět budeme míti zase zde tu zimu. My zde máme takto již po nějakém

nějaké zaměstnání vyskytne. Vedle práci. Ostatně ale vždy ve sklepě máme každá snad nějakou tu zásobu. Mouka jest nyní laciná, nebude proto tak zle, neboť bude dosti čeho papat. Nyní ještě jen hodně dříví, uhlí a jiného paliva, aby bylo čím v zimě řádně se zahřívat. Zároveň nastává doba, kdy bychom měli pomýšlet na nějaké ty dárky k vánocům a pokud se dá, doma nějaké zhotovit. — Přítomně těšíme se z návštěvy dcer, a sice jedna přijela ze Spokane, Wash., a druhá z Ohio, a ty obě něco připravují. Ondyno byli jsme též v divadle a pohyblivými obrázky a to jsem se divila. Představovali "Sirotek Lowoodský" a vše bylo jako živé. Nedávno byl v "Pokroku" o tom samém román uveřejňován. Tak jsem to mohla dobře stopovat, neboť vše se shodovalo, ba i ta jména: Rochester, Johanka, i ta šílená žena byla tam znázorněna. Skutečně ty obrázky se mně velice líbily. Nyní ale musím již ukončit, neboť právě bije 12 hodin — půlnoční hodina. Na konec pak dovolím si vybídnout ty naše družky, by jen hojně dopisovaly do té naší milé "Ž. H." Dostaneš vám, děvčata, pochvaly! Zdraví všechny čtenáře a čtenářky!

Ctěná přítelkyně! Díky za dopis a bude nás všechny těšit, když vy častěji do našeho kroužku zaletíte. Žádané číslo zasíláme. Srdečně vás zdraví

Pořadatelka.

A. Z., Omaha, Neb. [illegible] "hike" [illegible] "hike" [illegible] procházkou [illegible] protože jsme za odpoledne měly dosti času jíti pěšky. Ale [illegible] jsme krásné přírody [illegible] tolik [illegible] bylo, že každou chvíli buďto projíždí aneb za námi jel automobil a my jsme se musely stále z cesty uhýbat. Věřte mně, tyhle automobily jsou jen pro zlost pro člověka jako já, která musí chodit pěšky. Ale těšily jsme se, že užijeme více přírody nežli ony v těch automobilech. A věřte mně, že taková vycházka jest znamenitou věcí pro každou ženu, neboť se zlaví alespoň na chvíli té všední domácí práce a osvěží se tak, že může pak až se vrátí, dvakrát tolik práce udělat. Já jsem si myslela, že budu druhý den tak unavena, že nebudu moci nic dělat, ale právě naopak. Druhý den jsem vyprala hromadu prádla a upekla chleba, a vše šlo jako na drátkách. Tak Vám chci poradit milé čtenářky, abyste si také častěji vyšly do přírody, přijdete domů unaveny a hladovy a musíte, jak míle si lehnete do postele, neb to jest nejlepší lék proti nespavosti. Ovšem že míním tímto pouze čtenářky z velkých měst, neb venkovské čtenářky mají zdravý vzduch a krásnou přírodu okolo sebe stále. Ovšem zase radím, aby přijely častěji do města, neb změna to jest, která činí život zajímavým. V úctě "Hiker".

V. Šenkýřová, Hopkins, Minn. Ct. paní pořadatelko a redakce "Pokroku"! Snažně Vás žádám za otisknutí těchto několika řádků. Chci totiž na žádost paní Teplé vysvětlit, kde vězí mýlka, která asi povstala tím, že snad jsem se dosti zřejmě nevyjádřila. V dopise mém jsem udala své stáří a tu mně připadá, že bych nemohla psát o manželi, ježto ten již před čtyřmi roky se odebral tam, odkud není návratu. Chtěla jsem již onu mýlku několikrát objasnit, vždy ale jsem to odkládala. Ptáte se, paní Teplá, na mé jméno za svobodna. Nuže, tehdy jsem se jmenovala V. Petr. Myslím, že jsme přátelé, neboť vašeho manžela bratr dal mi za manželku moji sestřenici a proto se nemýlím, jest to tak správné. Nechť to však o sobě hned vědí. Mám s radostí milý náš "Pokrok" očekávám a jakmile přijde, vždy jej toužebně prohlížím, není-li tam nějaký dopis od mých známých.— P. Chalupníku, dejte zase co nejdříve nějaký dopis do "Pokroku". Zároveň vám sděluji, že máme do Chlumu zaslat svoji podobenku. Z "Pokroku" jsem totiž vystřihla váš dopis, který jsem zaslala do Chlumu, načež jsem tam obdržel

psaní obdržela. Konečně zdravím všechny čtenáře "Pokroku"!

Marie Bukáčková, Edmonton, Neb., 31. října 1915. — Ctěná paní pořadatelko a redakce "Pokroku"! [illegible] "Ženské Hlídky" [illegible] Milé družky, [illegible] "Ženské Hlídky" [illegible] [illegible]

le, tu by to s Kubelíkem pohnulo. Vyskočím a myslím, že jsem [illegible] [illegible]

za ním dojeli domů, neboť asi za patnáct minut jen se lílo. — Po [illegible] jestli paní pořadatelka [illegible] [illegible] Pořadatelka.

Nesouhlasí.

[illegible]

Zmohlo.

[illegible]

Toť pravá věc. [illegible]

Rada staré matky synovi. [illegible]

[illegible] pit, aby se dozvěděl, jak jest vychán [illegible] má ranní hovor [illegible] matkou slyšet. [illegible] neúspěšná [illegible] bude proti tobě též taková, až se spolehni. [illegible] vybere a už čistě oblečenou, s touž

samou tváří, s týmže úsměvem a s týmž účesem, stejně ochotnou a přívětivou ku své matce, když je nápomocna snídaní v pravý čas opravit — pak je to drahokam, [illegible] tím lépe pro tebe! —

Aby však tato rada nebyla jednostranná, podáváme také radu starého otce své dceři:

Slyš, milá dcero, radu, kterou ti dává: Chraň se mladého muže pojmouti za manžela, dokud se ti nepodaří i nepozorovaně večer do domu se vplížit, kde on bydlí. Ty musíš věděti, kde večer se toulá; musíš dávat pozor, je-li jeho zevnějšek večer tentýž, jako když tě včera navštívil. Nemá-li oči opuchlé, tvář zarudlou, vlas rozcuchaný a nezapáchá-li ještě pivem a cutalkem. Musíš ranní i večerní bavení a radící jeho vyslechnouti. Shledá-li mnstále nevrlý je-li hrubým vůči otci svému, klne-li na matku, pak buď jista, že bude oproti tobě též takový a zlato kdoví, že bude tobě udělovati ještě rány. Stihneš-li ho večer doma při pěkné knize, hudbě neb nějakým užitečném zaměstnání, s tím samým laskavým výrazem, jaký nosí na tváři v tvé přítomnosti, bude-li stejně laskav k otci a matce své, jak bývá k tobě, bude-li věrným ku svým mladším sourozencům a nebude-li zapáchat na každém kroku silným alkoholem a tabákem — pak je to drahokam, má milá dcero, a čím spíše ho přijmeš za manžela, tím lépe pro tebe.

JENOM ZRNKA.

[illegible] hrdá na [illegible] nejcennější [illegible] má nejvíce [illegible]

[illegible] pěkné kusy zlata [illegible] daly, když nám [illegible] váhu!

[illegible] kdo má peníze, Ale není tomu [illegible] tak vyklá[illegible] Má jenom [illegible]

[illegible] čest, spokojenost [illegible] teprv mů[illegible]

Jako se často na[illegible] nebo přítelkyni v těch, které nám nikdy neleží [illegible] nepodlízá, a však důvodný postižek a správné jednání.

Modní svět.

5903 — Dámské noční šaty s [illegible] rukávů bez ucha. Střih v [illegible] 34 36 38 40 42 44 [illegible] Vyžadují [illegible] látky pro šaty [illegible] yardy pro župánek [illegible]

1473 — Kimono pro dámy. [illegible] Malá [illegible] [illegible] 44palcové látky na [illegible]

1551 — Šaty pro děvčátka. [illegible] Vyžadují 3 yardy 36palcové látky na velikost šesti let.

1470 — Šaty pro děvčátka. — Střih ve 4 velikostech: 6, 8, 10 a 12 roků. Jest zapotřebí [illegible] yardu 36palcové látky na velikost 8 let.

Každý, kdo tuto předplatí na několik [illegible] obdrží jeden model [illegible] Další [illegible] 10c [illegible]

Upozorňujeme naše odběratele, aby [illegible] udali [illegible] míru aneb stáří.